

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 14C/145/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5113208270
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Kozáčik
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2015:5113208270.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina, v konaní pred samosudcom JUDr. Vladimírom Kozáčikom, v právnej veci navrhovateľa: mBank SPÓLKA AKCYJNA, so sídlom Senátorská 18, Warszawa, Poľská republika, týka sa mBank S.A., pobočka zahraničnej banky so sídlom Pribinnova 10, Bratislava, IČO: 36 819 638 právne zastúpený: Bartošík Šváby s.r.o. so sídlom BBC V, block A, Plynárenská 7/A, Bratislava, proti odporcovi: H. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. V. XXX/XX, O. nad P., právne zastúpená JUDr. Máriou Padalovou, advokátkou so sídlom v Žiline, Štefánikova 33, Žilina, o zaplatenie 2.909,36 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporkyňa je p o v i n n á zaplatiť navrhovateľovi 1.167,44 eur spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 2.909,36 eur od 1.1.2012 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Súd návrh vo zvyšku z a m i e t a .

Odporkyňa je p o v i n n á nahradiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 244,50 eur a trovy právneho zastúpenia 285,65 eur a tieto zaplatiť na účet právneho zástupcu navrhovateľa, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovateľ si návrhom zo dňa 13.3.2013 uplatnil voči odporcovi nárok na zaplatenie sumu 2909,36 EUR spolu so zmluvným úrokom vo výške 16.5 % p.a. od 15.09.2011 do zaplatenia a zákonným úrokom z omeškania vo výške 9.5 % p.a. od 15.09.2011 do zaplatenia a náhrady trov konania.

Prvostupňový súd rozsudkom č.k. 14C/145/2013-165 zo dňa 16.12.2014 zaviazal odporkyňu zaplatiť navrhovateľovi 1.741,92 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku a návrh vo zvyšku zamietol.

Na základe odvolania navrhovateľa odvolací súd uznesením č.k. 7Co/158/2015-190 zo dňa 15.4.2015 rozsudok v časti, v ktorej súd zamietol návrh zrušil a nariadil prvostupňovému súdu vec opätovne prejednať.

Navrhovateľ návrh odôvodnil tým, že uzavrel s odporcom zmluvu o poskytnutí hotovostného úveru "mPôžička", reg. číslo zmluvy 520700-4200936506/8360 na základe ktorej poskytol odporcovi hotovostný úver úročený dohodnutou úrokovou sadzbou vo výške 16.5 % ročne. Odporca sa so splácaním sa dostal do omeškania a k 14.09.2011 bol v omeškani so zaplatením istiny vo výške 2909,36 eur. Viackrát vyzýval odporcu na zaplatenie dlhu. Z dôvodu omeškania navrhovateľ v zmysle zmluvy a bodu 2.3.5 všeobecných obchodných podmienok, ako aj § 506 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník od zmluvy odstúpil. V súlade s ustanovením § 506 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v platnom si uplatnil úroky z omeškania v zákonom stanovenej výške ako aj popri práve žiadať vrátenie dlžnej čiastky spolu s úrokom dohodnutý priamo v zmluve o úvere vo výške 16.5 % p.a. v zmysle bodu 5.1 zmluvy.

Návrh po výzve súdu doplnil vyjadrenie tým, že úver mPôžička je svojou povahou kontokorentný úver/úverový rámec, ktorý banka poskytuje povoleným prečerpaním finančných prostriedkov na úverovom

účte. Úrok dlžník platí len z čerpaných prostriedkov z úverového účtu bod 6.1 zmluvy o úvere. Dlžník neplatí úrok z kladného zostatku na úverovom účte. Dlžník má právo kladný zostatok na úverovom účte kedykoľvek a opakovane použiť (bod 6.3 zmluvy o úvere). Vzhľadom na túto skutočnosť akékoľvek sumy pripísané na účet (ako debet) - napr. opakované čerpanie sa stávajú súčasťou istiny pohľadávky. V zmysle bodu 6.5 zmluvy o úvere sa účastníci dohodli, že Žalobca je oprávnený zaučtovať čiastku úrokov na ľarchu úverového účtu. Predmetom konania je preto pohľadávka Žalobcu, ktorú tvorí istina vo výške 2.909,36 EUR a príslušenstvo. Istina pozostáva pohybov na účte z dôvodu čerpania úveru odporcom, pripočítanie úrokov v zmysle bodu

6.5 zmluvy o úvere, zo splátok (ak boli vykonávané), prípadne z automatických splátok úveru (ak by dlžník úver aktívne nesplácal vôbec, v zmysle bodu 2.3.4 a) všeobecných obchodných podmienok Žalobca mohol prijať opatrenia k uspokojeniu svojej pohľadávky); poplatkov v zmysle sadzobníka poplatkov, na ktorý odkazuje bod 2.4.1 všeobecných obchodných podmienok (na ktoré odkazuje bod 1.1 zmluvy o úvere). Keďže sa odporkyňa dostala do omeškania s úhradou úveru, navrhovateľ od zmluvy o úvere odstúpil, a teda posledný stav na úverovom účte predstavuje istinu pohľadávky. V zmysle bodu 2.3.8 všeobecných obchodných podmienok sa všetky záväzky Žalovaného vyplývajúce zo Zmluvy o úvere stali splatné a Žalovaný je povinný celý úver spolu s úrokom, poplatkami a iným príslušenstvom vyplývajúcim zo zmluvy o úvere zaplatiť. Tieto sumy sú v zmysle zmluvy o úvere považované za "Sumy v omeškaní".

Úrok bol určený a účtovaný podľa článku 6 zmluvy o úvere, od čerpania úveru do dňa posledného stavu na výpise bol úrok priebežne v súlade so zmluvou o úvere pripisovaný (ako debet) na úverový účet a preto si Žalobca uplatňuje v súdnom konaní nárok na zmluvný úrok odo dňa nasledujúceho po poslednom zázname na výpise do zaplatenia, (t.j. odo dňa, kedy nárok na zaplatenie úroku vznikol). Uviedol, že popri úroku z omeškania ako zákonného nároku si uplatňuje aj nárok na zaplatenie zmluvných úrokov, ktorých zaplatenie vo vzťahu k zmluve o úvere nevylučuje žiadne ustanovenie Obchodného zákonníka. Uplatnenie nároku na zaplatenie úrokov z omeškania nevylučuje ani žiadne ustanovenie zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v platnom znení, ktorý naopak výslovne pripúšťa možnosť existencie úrokov z omeškania pri zmluvách o spotrebiteľských úveroch (§4, §9, §18 zákona č. 129/2010 Z.z.). Nárok na zaplatenie úrokov z omeškania si Žalobca uplatnil odo dňa nasledujúceho po poslednom stave na výpise z úverového účtu, nakoľko podľa názoru Žalobcu je nepochybné, že Žalovaný bol už v daný deň v omeškaní s plnením podľa zmluvy o úvere. Poukázal na ustanovenie § 13 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v platnom znení, v zmysle ktorého je dlžník oprávnený od zmluvy o spotrebiteľskom úvere odstúpiť, pričom je povinný istinu a úroky poskytnutého úveru zaplatiť do 30 kalendárnych dní po odoslaní oznámenia o odstúpení veriteľovi. Keďže na splatenie úveru a úrokov bola stanovená dodatočná lehota 30 kalendárnych dní, tak počas takejto lehoty sa dlžník nedostáva do omeškania. Po uplynutí tejto lehoty sa dlžník dostáva do omeškania, pričom je povinný veriteľovi uhradiť istinu, zmluvne dohodnuté úroky (až do zaplatenia istiny) a úrok z omeškania zo sumy, so splatením ktorej bol v omeškaní v čase vzniku omeškania (teda z istiny a zmluvne dohodnutého úroku ku dňu vzniku omeškania).

K aplikácii obchodného zákonníka uviedol, že zmluva o úvere, ako aj všetky práva a povinnosti z nej vyplývajúce, sa riadia predovšetkým zákonom č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník, s výnimkou tých práv a povinností, ktoré sú upravené v §§ 52-62 zákona č. 40/1963 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov. Vychádza z povahy ustanovení §§ 52-62 Občianskeho zákonníka, ktoré predstavujú isté podmienky, ktoré musia byť splnené v prípade každej spotrebiteľskej zmluvy a ktoré neupravujú spotrebiteľskú zmluvu ako osobitný zmluvný typ tak, ako je to v prípade zmluvy o úvere upravenej Obchodným zákonníkom ako absolútny obchod. Znamená to, že na absolútny obchodný vzťah sa použijú príslušné ustanovenia Obchodného zákonníka, v tomto prípade najmä ustanovenia o zmluve o úvere (§ 497 a nasl. OBZ), prípadne subsidiárne ustanovenia Občianskeho zákonníka.

K námietkam odporkyne k opomenutiu povinnosti navrhovateľa ohľadne zisťovania bonity dlžníka uviedol, že z vykonaného dokazovania je zrejmé, že navrhovateľ pri poskytovaní úveru zisťoval aj výšku mzdy odporkyne. Pre zistenie finančnej schopnosti nie je rozhodujúce potvrdenie, či je odporkyňa zamestnaná, pretože podľa § 7 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z.: „Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.“ Pokiaľ by tvrdenie o príjme zo strany Žalovaného bolo nepravdivé, neúplné alebo nepresné, považovalo by sa toto za porušenie zákonnej povinnosti zo strany Žalobcu. O úvere bezúročnom a bez poplatkov nemožno v danom prípade hovoriť aj z dôvodu absencie hrubého porušenia povinnosti. Podľa § 11 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z.: „Ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od

spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov." Nemožno však tvrdiť, že Žalobca nedisponoval uvedenými údajmi a preto nejde ani o hrubé porušenie povinnosti s následkom straty nároku na úroky a poplatky spojené s úverom.

K absencii prejavu vôle uzatvoriť zmluvy o úvere uviedol, že odporca mal možnosť preštudovať si zmluvu a jej prílohy pred uzavretím zmluvy, ako aj získať vysvetlenia ohľadne tých ustanovení, ktoré mu mohli byť nejasné. Žalovanému nebolo popreté právo na slobodnú voľbu, mal možnosť rozhodnúť sa, či návrh zmluvy zo strany Žalobcu akceptuje a to bez akéhokoľvek nátlaku. Odporca súhlasil s obsahom zmluvy, čo preukazuje aj jeho podpis na poslednej strane zmluvy o úvere a nepreukázal, že jeho prejav vôle pri uzatváraní zmluvy bol v rozpore s jeho vážnym a slobodným uvážením. Za fikcie, že by takýto prejav vôle nebol slobodný a vážny, nie je potom zrejmé, prečo Žalovaný čerpal finančné prostriedky na základe zmluvy, ktorú považoval za neplatnú.

Odporkyňa vo vyjadrení k návrhu uviedla, že záväzok z nesplácania úveru vznikol stratou zamestnania a úver bude splácať. Súd preto vyzval navrhovateľa na uzavretie súdneho zmiernu, navrhol aj súčinnosť mediátora, avšak navrhovateľ na pokus súdu viesť účastníkov k uzavretiu súdneho zmiernu nereagoval.

Vo veci súd nariadil pojednávanie. Na pojednávanie sa nedostavil navrhovateľ, ktorý neúčast ospravedlnil.

Odporkyňa uviedla, že navrhovateľ aplikoval zmluvne na úver vzťah Obchodného zákonníka ako neprípustnú zmluvnú podmienku, namietala nedostatočné skúmanie bonity odporkyne ako dlžníčky pre splácanie úveru, absenciu vôle uzatvoriť úver, neprijateľnosť uplatnenia nároku na úroky a úrok z omeškania spoločne a iné neprijateľné zmluvné podmienky. Ďalej namietala aj neprímeranú výšku úrokov, ktorá je v rozpore s dobrými mravmi, vysoké poplatky za upomienky.

Ďalej s reakciou na vyjadrenie navrhovateľa uviedla, že hoci úverový vzťah je považovaný za absolútny obchod, v tomto vzťahu vystupuje odporkyňa nepochybne ako spotrebiteľ, ktorá čerpaním úveru uspokojuje svoje osobné potreby a zároveň navrhovateľ vystupuje ako podnikateľ, poskytujúci uvedené služby. Zmluva nepochybne svojom obsahom patrí medzi spotrebiteľské zmluvy vzhľadom k tomu, že bola pripravená vopred na formulári, vrátane všeobecných obchodných podmienok, ktorý formulár textu zmluvy a jeho obsahu vrátane jej obsahu a všeobecných obchodných podmienok bol vopred navrhovateľom pripravený bez možnosti odporkyne meniť obsah a text uvedenej zmluvy, jedná sa teda o klasickú typovú zmluvu bez možnosti odporkyne ako spotrebiteľky zasahovať do znenia tejto zmluvy a do jej obsahu, ktorá bola dopredu pripravená. Navrhovateľ neskúmal do dôsledku a dostatočným spôsobom bonitu odporkyne, t.j. či je schopná splácať tento úver. Ako sama uviedla na pojednávaní, nežiadala od nej žiadne potvrdenie o zamestnaní, potvrdenie o výške zárobku alebo o tom, či má nejaký majetok, či už hnutelný alebo nehnuteľný a či vôbec je schopná splácať tento úver. Zmluva bola pripravená na vopred predloženom tlačive, a tiež aj všeobecné obchodné podmienky nebolo možné meniť, neumožnil navrhovateľ odporkyňu túto zmluvu pripomienkovať, meniť jej obsah. Preto bol porušený § 37 Obč. zák., nakoľko právny úkon musí byť urobený slobodne, vážne, inak je neplatný. Navrhovateľ tiež dostatočným spôsobom nezrealizoval, pred uzavretím zmluvy podrobne odporkyňu neinformoval o vyšpecifikovaných poplatkoch zahrnutých do celkových nákladov na tento úver a celková čiastka, ktorú musí zaplatiť nebola dostatočne vyšpecifikovaná. Zmluva čo do príslušenstva pôsobila chaoticky, a z toho dôvodu sa javí tiež ako dostatočne nevyjednaná. Úroky a rôzne poplatky, ktoré sú v zmluve uvedené sa priečia dobrým mravom. Ďalej upomienky, náklady na upomienky, ktoré navrhovateľ požaduje od odporkyne uhradiť čiastku 16,60 eur za jednu písomnú upomienku a ďalej 1,66 za telefonickú upomienku sú veľmi vysoké a neštandardné a navyše navrhovateľ takéto úkony ani nepreukázal, navrhovateľka vtedy žiadne upomienky nedostala a nemala ani telefón. Navrhovateľ uplatňuje aj úroky z úrokov, čo je v rozpore so zákonom a ujednania v tomto rozsahu sú v rozpore s dobrými mravmi.

Rozsudok č. k. 14C/145/2013-165 zo dňa 16. decembra 2014, ktorým súd zaviazal odporkyňu na zaplatenie 1.741,92 eur a návrh vo zvyšku zamietol odôvodnil tým, že sa malo jednáť o poskytnutie hotovostného úveru, teda úveru prevodom úverovej zmluvy na základe žiadosti dlžníka podľa ust. § 497 Obchodného zákonníka, avšak veriteľ fakticky úver poskytol ako kontokorentný úver v rozpore so základnou dohodou. Následkom takéhoto postupu účtoval poplatky za vedenie účtu, používanie platobnej karty a ostatné nároky tak, ako keby bol uzavretý kontokorentný úver, prípadne zmluva o

bežnom účte. Zároveň v rozpore so základnými náležitosťami zmluvy o úvere veriteľ neúčtoval úroky z poskytnutého úveru - sumy prevedenej na účet, ale z kumulovanej sumy (istiny), ktorá bola zložená z úroku, poplatkov, úroku z omeškania, teda úročil aj úroky (anatocizmus) a fakticky si uplatňoval neprijateľné nároky. Navyše, súd zistil, že úver vôbec nebol poskytnutý v plnej výške prevodom dohody v čl. 1 ale bol poskytovaný po určitých čiastkach bez preukázanej žiadosti dlžníka. Súd má preto za to, že ak chcel poskytnúť navrhovateľ revolvingový úver, mal jasne a zrozumiteľne takto úverovú zmluvu formulovať, rovnako ako predzmluvné ustanovenia, a nie úver prezentovať ako hotovostný úver s RPMN, do ktorej nezahrnul nároky, ktoré vedel že si bude voči dlžníkovi uplatňovať (poplatky za výber, pohyby kartou). Navrhovateľom vykonanú kumuláciu považoval súd za neprípustnú nie len preto, že došlo k nesprávne uvedenej RPMN v neprospech dlžníka, ale aj preto, že boli v rámci úverového vzťahu nárokované iné poplatky o ktorých dlžník skutočne pri uzavretí zmluvy nemusel vedieť ak nemal vedonosť, že úver bude poskytovaný formou kontokorentného úveru. Zmluvu považoval za nezrozumiteľnú a vzájomne si rozporujúcu, neurčitú a zrozumiteľnú a podľa § 37 Obč. zák. absolútne neplatnú. Nakoľko súd zistil, že navrhovateľ poskytol odporkyni sumu 3.319,39 eur (100.000,- Sk) z ktorej podľa údajov navrhovateľa uhradila 1.577,47 eur, zaviazal ju na vydanie bezdôvodného obohatenia.

Odvolaací súd vyslovil záväzný právny názor, že zo žiadneho z predložených listinných dôkazov navrhovateľa nevyplýva, že by s odporkyňou bola uzatvorená Zmluva o poskytnutí "bezhotovostného úveru", keďže tak v žiadosti o poskytnutí hotovostného úveru "mPôžička" z 07.11.2008 ako aj zo zmluve o poskytnutí hotovostného úveru "mPôžička" z 07.11.2008 vyplýva, že mal byť poskytnutý hotovostný úver a závery okresného súdu považoval za nelogické a vzájomne rozporujúce. Z výsledkov vykonaného dokazovania okresným súdom vyplýva, že medzi navrhovateľom ako veriteľom a odporkyňou ako dlžníčkou bola uzatvorená zmluva o poskytnutí hotovostného úveru podľa § 497 Obchodného zákonníka, pričom vzhľadom k tomu, kedy došlo k uzavretiu zmluvy (07.11.2008) podmienky uzavretia zmluvy je potrebné hodnotiť v súlade s podmienkami uvedenými v Zákone č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom k času uzavretiu zmluvy. Z obsahu žiadosti o poskytnutie hotovostného úveru "mPožička" ako aj z následne uzavretej zmluvy, oboch datovaných zo dňa 07.11.2008 (podpísaných veriteľom a dlžníčkou) vyplýva, že odporkyni mal byť poskytnutý hotovostný úver v maximálnej výške 100.000,- Sk (3.319,39 Eur), ktorý mal byť splatený v 60-tich mesačných splátkach, s mesačnou splátkou 2.458,45 Eur, s dohodnutou ročnou úrokovou sadzbou 16,50 % RPMN 17,81 %, priemernou RPMN 22,21 % s tým, že spôsob čerpania úveru bol možný formou financovania na účet, výberom hotovosti z bankomatu alebo platbou za tovary a služby. Podľa článku 1.6 zmluvy, výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov bol uvedený v Prílohe 1 tejto zmluvy. Navrhovateľ v súvislosti s preukazovaním podmienok zmluvy predložil súdu harmonogram splátok - "mPožička" v ktorom sú uvedené jednotlivé splátky za dobu od 05.12.2008 (prvá splátka) až do 07.11.2013 (60 splátka), pričom u každej zo splátok je špecifikovaná, aká časť splátky predstavuje platbu na istinu a aká časť na úrok. Z predloženého výpisu účtu z 11.04.2012 vyplýva, že odporkyni mal byť poskytnutý hotovostný úver vo výške 100.000,- Sk (formou výberu z bankomatu). Pokiaľ však navrhovateľ odvodzuje dôvodnosť uplatneného nároku na zaplatenie žalovanej sumy 2.909,36 Eur výpočtom (špecifikáciou) odkazujúc na predmetný výpis z účtu z 11.04.2012, (v ktorom sú napríklad účtované aj sankčné poplatky, kapitalizácia úrokov a podobne) túto je potrebné hodnotiť s podmienkami uzavretej zmluvy a s podmienkami uvedenými v Zákone č. 258/2001 Z. z., k času uzavretiu zmluvy.

Podľa ust. § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 502 Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

Podľa § 506 Obchodného zákonníka ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

Podľa § 4 ods. 2 zák. č. 258/2001 Z.z. v znení platnom v čase uzavretia právneho úkonu, Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať

- a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu,
- b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,
- h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,
- i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok,
- l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad,
- n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti,
- o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- p) práva spotrebiteľa podľa § 7,
- q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov, výsluchom odporkyne a zistil nasledovný skutkový stav.

Navrhovateľ pôsobí na území EU ako banka a v Slovenskej republike prostredníctvom svojej organizačnej zložky.

Súd v oboznámil obsah obchodných podmienok poskytovania hotovostného úveru mPôžička v mBank, s účinnosťou od 25.3.2009, predzmluvné dokumenty pre poskytnutie úveru s charakteristikou spotrebiteľského úveru vo výške 100.000 Sk, pri výške mesačnej splátky 2.458,45 Sk pri 60 mesačných splátkach, splatnosti k 7. dňu v mesiaci pri vyčíslení celkových nákladov spotrebiteľa 47.571,22 Sk pri úrokovej sadzbe ročne 16,50 %, RPMN 17,81 % a priemernej ročnej percentuálnej miere nákladov 22,21 % zo dňa 7.11.2008 ako aj harmonogram splátok mPôžička so splátkami od 5.12.2008 do 7.11.2013.

Súd z vyššie uvedených predzmluvných dokumentov nemal preukázané, že by navrhovateľ ako veriteľ porušil svoje povinnosti pri skúmaní bonity klienta, resp. posúdení schopností dlžníka splácať úver a tento záver nevytkol ani odvolací súd. Podľa zákona o spotrebiteľských úveroch platného v čase uzavretia zmluvy k 7.11.2008 za platnosti zákona č. 258/2001 Z.z. takáto povinnosť stanovená veriteľovi nebola. Do nášho právneho poriadku bol zavedená až ustanovením § 7 zák. č. 129/2010 Z.z.. Naproti tomu z predzmluvných úkonov je zrejmé, že navrhovateľ vykonal dostatočné zisťovanie platobnej

schopnosti a bonity, pričom údaje vyžadoval od odporcu. Nebolo a nie je povinnosťou banky overovať správnosť údajov, ak to nepovažuje za potrebné a má právo sa spoľahnúť na údaje uvedené dlžníkom. Preto ak odporkyňa zavádzala navrhovateľa, jednala sama v rozpore s dobrými mravmi a nemôže sa preto takejto skutočnosti dovoliavať. Navrhovateľom vykonané zisťovania považoval súd za dostatočné.

Navrhovateľ na základe predzmluvných úkonov uzavrel s odporkyňou ako dlžníkom úverovú zmluvu na základe jej žiadosti o poskytnutie hotovostného úveru mPôžička, ktorou odporkyňa žiadala navrhovateľa o poskytnutie pôžičky 100.000 Sk pri dobe splatnosti 60 mesiacov v rovnakých splátkach s vydaním platobnej karty Visa.

Účastníci uzavreli zmluvu o poskytnutí hotovostného úveru mPôžička podľa ktorej sa navrhovateľ ako veriteľ zaviazal poskytnúť odporkyňi ako dlžníkovi hotovostný úver vo výške 100.000 Sk na obdobie 60 mesiacov s konečnou splatnosťou úveru 7.11.2013, pri RPMN 17,81 % , celkových nákladoch 47571,22 Sk, čo zodpovedá 1.579,08 eur a priemernej RPMN podľa § 7 a ods. 2 zák. č. 258/2001 Z. z. vo výške 22,21 % , pri nulovom poplatku a pri poplatku za obnovený úver s odkazom na sadzobník. Úročenie bolo dohodnuté úrokovou sadzbou 16,50 % ročne s tým, že účastníci sa dohodli, že dlžník je povinný platiť úroky z rozdielu medzi zostatkom nesplateného úveru a zostatkom na účte pre mPôžičku a to za každý deň počnúc dňom poskytnutia úveru až do jeho splatenia. Zmluva bola uzavretá 7.11.2008.

Súd zistil, že zmluva bola uzavretá v predpísanej písomnej forme a obsahovala všetky náležitosti podľa ust. § 4 ods. 2 zák. č. 258/2001 Z.z..

Súd zistil, že podľa ustanovenia „Zmluvy o poskytnutí bezhotovostného úveru „mPôžička““ v čl. 1.3. bolo dohodnuté, že mBanka sa zaväzuje podľa podmienok zmluvy poskytnúť dlžníkovi na jeho žiadosť hotovostný úver na bežný účet dlžníka vedený v mBank v SK v maximálnej výške 100000,- Sk (3319,39 eur).

Podľa bodu 1.4 úver je poskytnutý na obdobie 60 mesiacov, ktoré začína plynúť v deň pripísania peňažných prostriedkov úveru na účet stanovený dlžníkom v bode 1.3 zmluvy s konečnou splatnosťou 7.11.2013.

Odporkyňa podľa výpisu z pohybov na účte č. 520700-4200936506/8360 čerpala hotovosť výberom z bankomatu od 12.1.2008 do 29.12.2008 a dňa 19.12.2008 dvoma platbami za tovar. Odporkyňa uhradila spolu 1.577,47 eur. Čerpaním vznikol na účte debetný stav, vykonaním úhrady kreditný stav. K zostatku na účte boli každý mesiac pripisované úroky a poplatky v zmysle cenníka, ktorý obdobne ako všeobecné podmienky je súčasťou zmluvy. Za každé účtovné obdobie, ktoré bolo dohodnuté v rozsahu jedného mesiaca, bol tento zostatok úročený zmluvne dohodnutou úrokovou sadzbou 16,50%.

Následkom porušenia povinností odporkyne spláca úver v dohodnutej minimálnej čiastke splátky podľa čl. 7 ods. 7.2. a 7.5 zmluvy si uplatňoval veriteľ sankčné poplatky podľa čl. 8 zmluvy a cenníka (8.3. b/).

Následne z dôvodu porušenia povinností veriteľ podľa čl. 9 zmluvy odstúpil od zmluvy pre omeškania s úhradou viac ako dvoch splátok a dlh sa stal k 14.9.2011 splatný v plnom rozsahu na základe písomného úkonu z 4.10.2011.. Zostatok na úverovom účte podľa výpisu z účtu súd zistil k 14.9.2011 vo výške - 2.909,36 eur.

Nakoľko odporkyňa bola právoplatne zaviazaná zaplatiť odporcovi rozsudkom č.k. 14C/145/2013-165 zo dňa 16.12.2014, zaviazal odporkyňu zaplatiť navrhovateľovi 1.741,92 eur, súd opätovným prejednaním nároku v zmysle pokynov odvolacieho súdu zistil povinnosť úhrady sumy 2.909,36 eur, súd zaviazal týmto rozsudkom odporkyňu na zaplatenie 1.167,44 eur.

Nakoľko odporkyňa neuhradila záväzok v určenej lehote splatnosti po odstúpení navrhovateľa od zmluvy, súd ju zaviazal aj na zaplatenie úroku z omeškania podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka vo výške určenej podľa § 3 ods. 1 nar. vl. č. 87/1995 Z.z. vo výške o 8% vyššej ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, teda spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 2.909,36 eur od 1.1.2012 do zaplatenia, teda po pripočítaní dohodnutej doby pre plnenie od doručenia písomného úkonu a návrh vo zvyšku zamietol. Súd je názoru,

že do omeškania so zaplatením sa nemohol dostať dlžník skôr ako mu uplynula doba určená na plnenie, v žiadnom prípade späť k vyhláseniu splatnosti pred doručením právneho úkonu.

Súd návrh zamietol v časti nárokováných zmluvných úrokov zo sumy 2909,36 EUR spolu so zmluvným úrokom vo výške 16.5 % p.a. od 15.09.2011 do zaplatenia.

Nakoľko odstúpením od zmluvy bolo zo strany veriteľa realizované právo na okamžité zaplatenie celého dlhu odstúpením od zmluvy, realizáciou tohto práva vzniklo veriteľovi právo na okamžité zaplatenie istiny, splatnej sumy úroku a úroku z omeškania, pričom zmluva s účinkami ex nunc zanikla. Teda zostalo zachované právo veriteľa na úroky splatné do zosplatenia úveru ako aj všetky nároky do zosplatenia úveru. Súd v súvislosti s judikatúrou súdov v spotrebiteľských veciach konštatoval, že zánikom zmluvy a splatnosťou všetkých nárokov po odstúpení od zmluvy nie je dané právo veriteľa, aby naďalej požadoval aj úhradu zmluvných úrokov zo zostatku na účte, ale len úhradu úrokov z omeškania s poukazom na ust. § 369 Och. zák. na § 3 ods. 1 nar. vl. č. 87/1995 Z.z., podľa ktorého ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatennej sumy úroky z omeškania dohodnuté v zmluve. Ak úroky z omeškania neboli dohodnuté, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania podľa predpisov občianskeho práva. Ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

Súd opätovne zdôrazňuje, že ak došlo k odstúpeniu od zmluvy a zániku právneho vzťahu so zachovaním nárokov ku dňu odstúpenia (zmluva nezanikla od počiatku ako podľa predpisov Občianskeho práva ex tunc), navrhovateľ nepreukázal žiadnu dohodu ani zákonný či zmluvný nárok, podľa ktorého by mu vzniklo právo voči odporcovi na úroky a poplatky a to aj po odstúpení od zmluvy. Nárok na zosplatenie sa pritom nemohol odvíjať od iného nároku ako od ust. § 506 Obchodného zákonníka. Rovnako súd považuje výslovne za iracionálne, ak si navrhovateľ uplatňuje tzv. sankčné úroky (úroky majúce charakter zmluvnej pokuty) po odstúpení od zmluvy a zániku zmluvy, pretože takýto nárok môže vzniknúť len zo zmluvného vzťahu. Obdobne iracionálne je aj uplatňovanie si nárokov z prečerpania účtu nad dohodnutý rozsah (nepovolený debet) po tom, ako účet bol zrušený a celý úver sa stal splatný (po „zosplatení“ jestvuje pohľadávka veriteľa, pričom účet zanikol, teda trvanie „prečerpania“ je nemožné). Zmluvný vzťah medzi navrhovateľom a odporcom zanikol odstúpením navrhovateľa ako veriteľa od zmluvy o úvere.

Súd poukazuje aj na odôvodnenie rozsudku Krajského súdu v Prešove z 30. júna 2015 sp. zn. 6Co/190/2014 podľa ktorého, splácanie úveru v splátkach na strane veriteľa vyvoláva stav absencie požičanej sumy istiny, ktorá sa iba postupne (v splátkach) vracia a spláca a za tento stav nedostatku a úverovania patrí veriteľovi úrok. Úrok preto predstavuje jednoducho povedané cenu peňazí v zmysle ceny obetovanej príležitosti veriteľa, ktorý tým, že nemá istinu úveru k dispozícii, nemôže s touto nakladať a produkovať zisk. Absentujúci zisk pokrýva veriteľovi práve úrok splácaný spolu v rámci splátky úveru v režime dojednaného záväzku. Tento stav tzv. výhody splátok je obvyklý a od nepamäti justifikuje nárok dodávateľa na úroky ako cenu dočasne obetovaných peňazí, ktorých dispozície sa veriteľ zbavuje v záujme získania budúcich úžitkov v podobe kapitalizovanej odplaty získanej za celé obdobie postupného splácania úveru, a teda výhody splátok. Iný stav je však príznačný pre predčasné a mimoriadne zosplatenie úveru, kde veriteľovi vzniká nárok na jednorazové vrátenie požičanej istiny úveru, vrátane úrokov kapitalizovaných ku dňu zosplatenia úveru. V tomto prípade svojím právnym úkonom veriteľ navodzuje stav, v ktorom má právo získať okamžite späť celú sumu požičaných peňažných prostriedkov, v dôsledku čoho na jeho strane odpadá obmedzenie jeho práva na dispozíciu s istinou úveru, a tým obmedzenie obchodovania s peniazmi, ktoré už dlžník nemá právo vrátiť v režime výhody splátok. Práve v tomto kruciálnom rozdieli spočíva ekonomická podstata straty nároku veriteľa na úroky za požičanie peňažných prostriedkov spotrebiteľa. Logicky tak nastupuje stav, v ktorom by mal mať veriteľ záujem a vyvinúť úsilie smerujúce k skorému vráteniu peňažných prostriedkov a právny poriadok mu po mimoriadnom zosplatení úveru poskytuje viaceré právne prostriedky vymožená jednorazovo zosplatennej pohľadávky (úveru). Ak teda nastal stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, niet dôvodu ani na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom. V opačnom prípade by bol založený krajne nespravodlivý a ústavne nekomformný stav, kde spotrebiteľ by bol vystavený všetkým sankčným mechanizmom vynútenia povinnosti a plnenia a veriteľ by naďalej pohodlne inkasoval úroky zo sumy, ktorú by mu spotrebiteľ na výzvu nevrátil. De facto by išlo o právny stav, podľa ktorého by sa poprel účinky veriteľom vyvolanej zmeny obsahu záväzku a veriteľ by úroky inkasoval ako keby k zmene záväzku nedošlo, zatiaľ čo však spotrebiteľovi by neboli garantované nijaké práva,

ktoré mu plynuli zo zmluvy pred veriteľom vyvolanou zmenou záväzku. Súd takýto stav v žiadnom prípade nemôže pripustiť, lebo by toleroval založenie hrubej nadvlády dodávateľa voči spotrebiteľovi, a to navyše za stavu, že veriteľ si môže nárokovať a môže sa domôcť jednorazového vrátenia peňažných prostriedkov z majetku spotrebiteľa a nemusí trpieť nijaké obmedzenia užívania svojho majetku podľa uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Ak by navyše odvolací súd takúto zmenu justifikoval, podporil by nielen hrubú nadvládu veriteľa, ale zároveň by podporoval aj stav v ktorom veriteľ nie je nútený vymáhať svoju pohľadávku a odplatné úroky mu majú nahradiť stav jeho potenciálnej nečinnosti, resp. stav nespôsobilosti spotrebiteľa vrátiť požičanú istinu jednorazovo. Takéto konanie veriteľa však neponíma v slovenskom právnom poriadku nijakú právnu ochranu a ani preto niet titulu na inkasovanie odplatných úrokov. Uvedenou úvahou sa odvolací súd prirodzene dostáva aj v poradi k ďalšiemu zásadnému záveru, spočívajúcemu v skutočnosti, že keďže jednorazovým zosplatnením vzniká spotrebiteľovi povinnosť jednorazovo vrátiť sumu požičaného úveru, navyšenú o kapitalizované úroky ku dňu zosplatnenia a počnúc prvým dňom omeškania spotrebiteľa ide o protiprávny stav založený sankčným jednostranným predčasným zosplatnením úveru. S protiprávnym stavom sa prirodzene spájajú výhradne sankcie, keďže spotrebiteľ je v omeškaní s vrátením uvedenej sumy. Naopak s protiprávnym stavom sa nikdy nebudú spájať odplatné plnenia, ktoré sa spájajú len so stavom lege artis, a teda stavom oprávneného držania peňažných prostriedkov podľa podmienok spotrebiteľskej zmluvy. Ak napriek tomu existuje zmluvná úprava, ktorá s protiprávnym stavom stotožňuje aj odplatné nároky patriace len v právne súladnom stave, je táto právna úprava na škodu spotrebiteľa neprijateľne odchylná od zákona, čo zmluvnú podmienku podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, resp. podľa § 53 ods. 1 a 5 Občianskeho zákonníka robí absolútne neplatnou (pozri ďalej). Povedané inak v protiprávnom stave patria zmluvným stranám len sankcie a na tento účel je kogentným určujúcim pravidlom § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 a § 3a nar. vl. 87/1995 Z. z. Ak by sa žalobca odplatných plnení napriek vyššie uvedenému výkladu neplatnosti dojednania dovoľával aj v čase po jednostrannom mimoriadnom zosplatnení úveru, neprešli by tieto nároky testom citovaných ustanovení Občianskeho zákonníka a nar. vl. Alternatívne (podľa povahy zmluvnej úpravy) subsidiárne ani testom § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 3 O.s.p. tak, že navrhovateľ bol neúspešný len v pomerne nepatrnej časti príslušenstva pohľadávky, preto mu priznal právo na náhradu trov konania vo výške určenej z uplatnenej istiny.

Nakoľko si navrhovateľ uplatnil trovy konania a tieto vyčíslil len v návrhu, súd mu priznal právo na náhradu trov konania vo výške zaplateného súdneho poplatku za podanie návrhu 174,50 eur a za odvolanie 70- eur, spolu 244,50 eur a trovy právneho zastúpenia za úkon prípravy a prevzatie veci podľa § 14 ods. 1 písm. a/ vyhl. č. 655/2004 Z.z. vo výške podľa § 10 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z.z. 111,21 eur, režijný paušál podľa § 16 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z.z. vo výške 7,81 eur a úkon podania návrhu vo veci samej podľa § 14 ods. 1 písm. b/ vyhl. č. 655/2004 Z.z., spolu 238,04 eur a náhradu DPH 20% vo výške 47,61 eur, spolu trovy právneho zastúpenia 285,65 eur. Povinnosť úhrady súd uložil podľa § 149 ods. 1 O.s.p. na účet právneho zástupcu navrhovateľa.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Žiline.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 221 ods. 1 OSP, súd rozhodnutie zruší, len ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- h) súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 1 OSP, skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 2 OSP, ustanovenie § 205a ods. 1 OSP sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.